

OBRA DEL MES: NOIA DRETA A LA FINESTRA (1925)

Dalí decideix la seva vocació de pintor amb només deu anys quan passa l'estiu al Molí de la Torre, la casa de camp propera a Figueres dels Pitxot, una família de músics i artistes.

Mitjançant en Ramon Pitxot coneix l'impressionisme i la pintura clara francesa de finals de segle. Amb aquestes referències, Dalí pintarà durant els anys següents a membres de la seva família (la seva àvia, la seva germana) i sobretot els paisatges costaners de Cadaqués i les seves rodalies; són els escenaris dels seus records infantils, que no desapareixeran de la seva pintura en tota la seva llarga trajectòria.

Dalí alterna en aquestes obres diferents tècniques i acusa la influència de la pintura catalana d'aquells anys, però el que més crida l'atenció és l'extraordinari rigor de les composicions, el domini del medi i la mestria exhibits des dels seus quadres gairebé adolescents. No és d'estranyar que el 1925 i 1926 amb vint anys acabats de fer, les prestigioses Galeries Dalmau de Barcelona li organitzin les seves dues primeres exposicions individuals.

"*Noia dreta a la finestra*" és un retrat de la seva germana Ana Maria que juntament amb "*Noia asseguda d'esquena*" va causar gran efecte a l'exposició de 1925, visitada per Picasso. La imatge exacte i la freda entonació tradueixen l'esperit del que Dalí anomenava "La Santa Objectivitat", desenvolupada en alguns escrits de l'època. La situació del personatge, d'esquena a l'espectador, fent de mèdium a la seva mirada, està presa del romàntic alemany C.D. Friedrich, i anuncia el potencial oníric desencadenat en els quadres surrealistes només un any després.

Salvador Dalí

Col·lecció: Descubrir el arte del S. XX

Director de la col·lecció: José María Faerna García-Bermejo

Ediciones Polígrafa SA, 1994

Qui deu ser aquesta noia ? En què pensa? Com se sent? Què hi veu a través de la finestra? Aquestes preguntes ens les podem fer observant "La noia dreta a la finestra" de Salvador Dalí. Podria ser el punt de partida d'un exercici d'expressió escrita on intentaríem posar-nos a la pell del personatge i respondre totes les preguntes que ens hem plantejat veient la pintura.

Com a complement a aquesta anàlisi, us presentem una proposta de treball plàstic relacionada amb el quadre: podriem donar-li profunditat i així també nosaltres gaudiríem contemplant el paisatge amb la noia a través de la finestra. Si us hi animeu tingueu en compte el material que necessitarem:

- una fotocòpia mida Din A 4 de la làmina.
- fulls blancs.
- llapis de colors, retoladors, ceres...
- tisores.
- goma d'enganxar.
- una capsa de sabates.
- paper per folrar.

El primer pas que hem de fer és traçar les línies mestres de l'obra de Dalí en un full en blanc per tal que la figura ens quedi el més exacta possible. Podem aconseguir-ho calcant una fotocòpia de la làmina a contrallum en una finestra. Un cop ho haguem fet en repassarem les línies amb negre iicolorirem el dibuix al nostre gust; recordem que n'estem fent una versió pròpia.

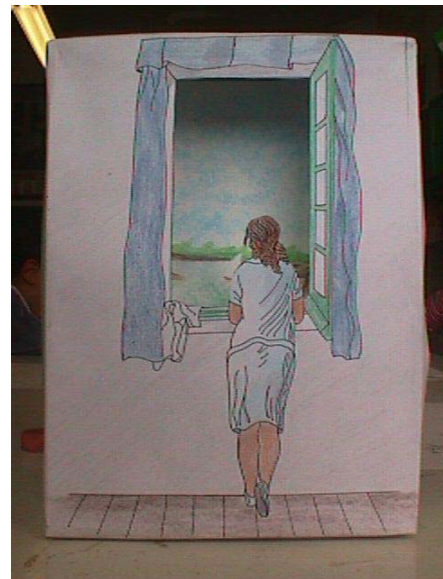

Posteriorment i amb molta cura buidarem l'interior de la finestra retallant-lo amb les tisores tot seguint el perfil de la noia.

En un full a part hi haurem de representar el paisatge que ens vingui de gust que la noia contempli. Aquí tenim diferents opcions per fer-ho: bé podem fer-lo dibuixat i pintat amb les tècniques que més ens agradin o també representar-lo a partir d'un collage fet amb fotografies de diferents elements de la natura. També seria una bona ocasió per aprofundir, tots aquells que ho vulgueu, en la importància que té el paisatge de l'Empordà en l'obra de Salvador Dalí i aprofitar per documentar-vos en aquest aspecte.

Un cop enllestit el paisatge, el muntarem dins la caixa donant-li una forma corbada i l'enganxarem pels extrems per tal que s'aguanti bé. Seguidament i al damunt, a mode de tapadora, ja podrem enganxar-hi la làmina de la noia encolant-ne els extrems i plegant-los damunt la capsa. Ja només ens caldrà donar-li un millor acabat folrant-la exteriorment.

Ara si que ja us podreu abocar a la finestra i contemplar plegats el paisatge!
Oi que és bonic?